

НИКОЛАЙ ДОБРОЛЮБОВ ПРИ ЛУНА

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

Хубаво ми е, когато
всичко тъне в тишина
и в небето, цяла в злато,
грее царствено луна.

Кротко, тихо, търпеливо
през гъстеещия мрак
на земята мълчаливо
златен лъч изпраща пак.

Мисли всякакви тогава
идват в нашите глави:
умно с пошло се сдружава,
тъжно с весело върви.

Светове безброй, безкрайни!
Удивен привеждам лик
пред извечните им тайни,
пред твореца им велик.

После дълго се любувам
на прекрасната луна.
Нощ е. Нито звук не чувам
в чудната ѝ тишина.

Спомени незабравими
за въздишки при луна,
за копненията в рими
по любимата жена,

за учени наблюдения,
за петната и дори
за изкусни обяснения,
че и там живот цари...

После мисълта, че грее
само с чужда светлина
и че призори бледнее
бързо златната луна.

Затова навярно тя е
преизпълнена с печал.
Затова навярно тя е
бледолика, с жълт воал.

Ето, облаче застана
пред блестящата луна.
Над природата смълчана
легна гъста тъмнина.

След това е тъга стаена
за било и небило
и с душа опечалена
легнах в своето легло...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.